

eiXamplem

Butlletí de l'ANC de l'Eixample, Sant Antoni i Les Corts

Setembre 2024 - Número 51

Editorial

UNA NOVA DIADA PER REIVINDICAR LA INDEPENDÈNCIA

Com cada any, l'Assemblea organitza la Diada amb la col·laboració d'altres entitats independentistes i convoca tots els ciutadans que tenen l'anhel de viure en una Catalunya independent a participar en aquesta Diada reivindicativa amb el lema: **"TORNEM ALS CARRERS"**.

Molts independentistes es manifesten decebuts amb els partits o entitats independentistes perquè no han sabut o no han pogut aconseguir els objectius del 1r. d'octubre. En el fons, tots sabem que no seria fàcil però no, per això, menys necessari.

Des del 2010 som allà mateix però amb l'experiència de tot el que ha succeït.

Aquí teniu un llistat de fets que van motivar la revolta pacífica. Marqueu amb una creu tots els que s'han acomplert.

- Espanya ha respectat l'estatut que va sortir del Parlament i va referendar la ciutadania?
- Podem decidir els nostres impostos?
- S'ha acabat l'espoli fiscal?
- Podem gestionar la immigració?
- Han tret el català de la diana de l'odi?
- El català és llengua oficial a la UE?
- Ha desaparegut la repressió, s'ha anul·lat la llei mordassa?
- S'ha concedit l'amnistia a tots els implicats en el procés?
- S'ha resolt el problema de rodalies?
- Heu vist el Corredor Mediterrani?
- Les inversions en infraestructures poden comptar amb els pressupostos pactats?
- Podrà participar Catalunya en els JJOO?
- Espanya està disposada a permetre un nou referèndum?
- Els partits espanyols han deixat d'escampar la catalanofòbia per guanyar vots?
- Tenim el dret a decidir, contemplat en el dret internacional?
- Hem deixat de justificar-nos per voler parlar la nostra llengua i defensar la nostra història i cultura?
- Podem educar la nostra infància lliures de la intervenció dels jutges?...
- S'ha acomplert la inversió pactada per l'Estat a Catalunya algun dels darrers 15 anys?

Foto: VilaWeb

De ben segur que podríeu allargar aquesta llista, conseqüència de la dependència del nostre país i hem de demostrar que després de tan de temps hi som i volem aconseguir la capacitat de governar-nos.

TOTHOM A L'ESTACIÓ DE FRANÇA A LES 16.00 H

Independència

Les eleccions del 12 de maig d'enguany van donar uns resultats on els partits que es reclamaven independentistes van perdre la majoria del Parlament. I la maniobra perpetrada per ERC, adoptant la pitjor de les opcions possibles, va acabar fent president de la Generalitat un representant del 155, un dels polítics que han anat contra Catalunya i les seves aspiracions nacionals.

Amb les dades electorals a la mà, es pot afirmar que uns 700.000 electors que el 21 de desembre del 2017 van votar a favor de partits independentistes es van abstenir en les darreres eleccions catalanes. Així només el 43% dels vots van anar per aquests partits. Entre tots ens hauríem de fixar com a objectiu poder recuperar aquests catalans per la causa independentista.

Si ja era difícil de gestionar els resultats electorals per part de l'independentisme, va venir la Marta Rovira de Suïssa per "acabar la feina" i ERC va invertir el candidat del PSOE a canvi d'unes promeses sobre el finançament de Catalunya que fins d'aquí a uns anys no es podrà verificar si es concreten. I si s'arribessin a concretar dubtem de la intenció dels espanyolistes de portar-les a terme. Això ho sap tothom.

S'enceta d'aquesta manera una legislatura catalana amb un govern espanyolista en minoria, suposadament d'esquerreres, que necessitarà el suport d'un partit suposadament independentista o bé el d'altres par-

Foto: Racó Català

tits espanyolistes però de dretes. Poca broma.

El nou govern té la intenció de gestionar l'autonomia, volen "fer feina"; i és clar que si tenim en compte el nivell d'incompetència del govern d'Aragonès, per poc bé que ho facin o faran millor.

Els catalans, però, sabem que els mals de Catalunya són estructurals, provenen d'un espoli econòmic i d'un govern intervingut de facto per Madrid, ja sigui pel "gobierno" o pels jutges; el procés d'independència es va iniciar el 2010 amb la retallada de l'Estatut i per la impossibilitat de fer política a Catalunya dintre de la *cotilla* espanyola i això no canviarà mentre seguim dins d'Espanya. Les raons per a la independència subsisteixen i els greuges es mantindran. Els catalans ho seguirem constatant.

L'elecció de Salvador Illa com a president de la Generalitat enceta una nova fase del procés, que ha de ser la de la recuperació de la iniciativa independentista, amb una nova estratègia que cerqui la unitat de tots els agents cívics i polítics que posin la independència en el centre i objectiu de l'acció política. Cal donar per superada la generació de polítics que ens van dur a l'1 d'octubre. Necessitem trobar el camí amb una nova unitat en la qual la societat civil catalana estigui adequadament representada a les institucions polítiques del Principat per poder, ara sí, acabar la feina que és l'alliberament nacional de Catalunya.

L'ANC ha de ser el pal de paller de l'estratègia i la unitat independentista i el proper Onze de Setembre la primera fita del procés definitiu.

«El 155 s'hauria d'haver aplicat abans»

Això va dir l'actual President de la Generalitat de Catalunya, corejant les veus d'altres destacats socialistes tals com Alfonso Guerra i Susana Díaz.

A l'abril de 2018, en una intervenció al programa Preguntes freqüents, va dir que **ell hauria intervingut abans la Generalitat: "No sé si el 2014 –després de la consulta del 9-N–, però sí que després del 6 i 7 de setembre s'hauria d'haver aplicat el 155"**. (vilaweb 30/07/24)

Aquesta afirmació –que tothom pot llegir i veure als mitjans i a les xarxes socials– contrasta amb l'acord que el PSC ha conclòs amb ERC per obtenir la investidura a la Presidència de la Generalitat.

Les parts de l'acord s'autoanomenen «el catalanisme federalista» (el PSC) i «el catalanisme independentista» (ERC). Com si fossin dues ideologies separades només per una petita diferència tàctica. La realitat és que «el catalanisme federalista» no demostra cap pressa perquè als òrgans legislatius espanyols hi hagi les majories necessàries per adoptar-lo, convençut que no s'hi arribarà mai, mentre que el que pretenem els independentistes és escapar d'aquesta gàbia avui mateix.

Als mitjans, quan s'estava gestant l'acord, n'hi deien «tenir la clau de la caixa». I ara una vegada signat, s'ha etiquetat com a «concert econòmic solidari».

Però, quina és la realitat? L'acord no parla enlloc de concert econòmic, com bé està ja recordant la ministra Montero. Això sí, de la solidaritat que Catalunya tindrà amb la resta de l'Estat, se'n parla molt (punts 2A, 2B, 2E3).

Els acords PSC-ERC consisteixen bàsicament en reunir-se i parlar. Efectivament...

- S'ha de constituir una Convenció Nacional per la resolució del conflicte polític, amb una Oficina i tot (punt 1);
- S'han de reunir els Governos de la Generalitat i de l'Estat per implementar el nou sistema de finançament singular de Catalunya. El resultat s'hau-

Foto: VilaWeb

- rà d'aprovar a la Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals Estat-Generalitat (punt 2D).
- S'ha de constituir un Consorci Estat-Generalitat per gestionar les inversions de l'Estat a Catalunya (punt 2E5).
- S'ha de crear una Oficina per impulsar una proposta de renda agrària bàsica (punt 4B1).
- S'ha d'aprovar un Pla de Xoc per a unes Rodalies dignes (punt 4B1).
- El Govern es compromet a defensar el corredor ferroviari de mercaderies **per l'interior** (punt 4B1). I tant, interior! Pel Pirineu aragonès i per Madrid.
- S'ha de definir el nou model de gestió català aeroportuari en la corresponent comissió tècnica (punt 4D3.1).
- S'ha de crear un Consell Rector Aeroportuari (punt 4D3.4.a) i una Autoritat Aeroportuària (punt 4D3.4.b).
- S'ha de crear una comissió de seguiment del propi acord (punt 5).

El sistema de finançament singular requerirà la conformitat del govern espanyol, que no és part signant de l'acord. També requerirà canvis legislatius. Alguns experts vaticinen que els canvis legislatius necessaris no tindran cabuda en la Constitució, si més no en la forma en què el Tribunal Constitucional

la sol interpretar. Per tant, encara que els canvis legislatius s'arribin a aprovar al Congreso de los Diputados, certs partits els sotmetran al Tribunal Constitucional, i que després d'un temps arbitràriament llarg de suspensió cautelar, els declararà nuls.

Un altre escenari possible és que la implementació serà tan lenta (punt 2Da) que donarà temps a què el govern de l'Estat caigui en mans del PP, i que aquest derogui el que pugui i ajorni indefinidament la resta.

Un raig d'esperança sembla aparèixer pel fet que la solidaritat de Catalunya ha de ser explícita i transparent (punt 2E3), i que ha de respectar el principi d'ordinalitat (punt 2E2). Això vol dir que, essent Catalunya la tercera comunitat autònoma en aportar impostos per habitant, ha de romandre tercera –i no vuitena com ho és ara– en valor dels serveis que rep.

Això de l'ordinalitat ja ho va tombar el Tribunal Constitucional quan, l'any 2010, va retallar l'Estatut. Aquell Estatut que ningú no sap ben bé si està o no en vigor. Per tant, els partits polítics contraris a aquesta idea ho tenen facilíssim per aconseguir que el Tribunal Constitucional invoqui i confirmi sentències ja existents.

Pobres socialistes! Malgrat els seus esforços per acomplir l'acord de finançament singular per a Catalunya, els jutges ho impediran.

Amb aquest panorama, ens temem que la legislatura s'acabarà amb la sensació que als independentistes se'ns ha tornat a prendre el pèl. Tant de bo que la ciutadania tingui temps per reflexionar i a les properes eleccions voti diferent.

I si parlem de llengua?

Sabies que....

- 🎯 En Pompeu Fabra va tenir moltes dificultats per aconseguir els acords necessaris que permetessin parlar de la unitat de la llengua catalana?
- 🎯 Els savis d'aquell moment podien deixar de parlar-se o arribar a les mans per decidir si acceptaven la i o la y com a conjunció?
- 🎯 La normativa comuna ens ajuda a precisar i poder descriure millor les diferències territorials?
- 🎯 La llengua acordada i unida amb una gramàtica i sintaxi normalitzades dona al país un pilar fort d'identitat?
- 🎯 Per mantenir intacta la llengua no és tan important afegir o treure una paraula al diccionari com ho és mantenir intacta una estructura (per ex: pronoms febles) acceptada per tothom?
- 🎯 Dividir els parlants d'una llengua (per ex: català i valencià, dues llengües però menys fortes...) afebleix el poder polític que podria tenir si tothom se la fes seva?

Alerta doncs al sentit d'algunes expressions que corren per les xarxes.

